

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 025334 21 Uvp
Banja Luka, 2.11.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi D. M., samostalnog preduzetnika iz B. i vlasnice ugostiteljskog objekta B. (u daljem tekstu: tužiteljica), zastupane po punomoćniku D. T., advokatu iz B., A. S. S. broj ..., protiv rješenja broj: 19-017-1387/2019 od 6.8.2019. godine G. G. B. (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu inspekcijskog nadzora, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 025334 19 U od 4.11.2020. godine, u sjednici vijeća, održanoj 2.11.2022. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova podnesenog zahtjeva.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tuženog, bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužiteljice, izjavljena protiv rješenja Odjeljenja ... broj: 08-370-409/19 od 7.6.2019. godine, kojim je tužiteljici naloženo da, u roku od 24 sata po prijemu tog rješenja, izvrši uklanjanje dva ankerisana stubića sa dijela javne površine u Ulici K. P. I K. broj ... (k.č. broj 5681/1 K.O. B. ...), uz upozorenje da, ukoliko ne postupi po nalogu, komunalni policajac će izvršiti rješenje prinudnim putem, angažovanjem trećeg lica, o trošku izvršenika, uz određenje da žalba ne odlaže izvršenje rješenja (stav 1. izreke pobijane presude). Stavom 2. izreke je odbačena tužba, podnesena protiv rješenja prvostepenog organa od 7.6.2019. godine i stavom 3. izreke je odbijen zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe je obrazloženo navodima nižestepenog suda je osporeni akt pravilan i zakonit, jer da je tužiteljica izvršila zauzimanje javne površine, pa bez obzira što je pribavila lokacijske uslove i urbanističko tehničke uslove, u momentu inspekcijskog nadzora nije pribavila odobrenje za zauzimanje javne površine, o čemu je tuženi dao pravilne razloge u osporenom aktu. Zbog navedenog je navode tužiteljice ocijenio kao neosnovane, s obzirom da je odredbom člana 22. stav 1. Odluke o komunalnom redu („Službeni glasnik Grada Banjaluka“, broj: 6/18 i 40/18, u daljem tekstu: Odluka) propisano da se privremeno zauzimanje javne površine vrši na osnovu odobrenja organa uprave nadležnog za komunalne poslove, dok je odredbom člana 23. stav 1. Odluke propisano da se to odobrenje izdaje na period od 5 godina za postavljanje montažno-demontažnih objekata, kioska, bašta ugostiteljskih objekata, reklamnih panoa i dr., a za bašte ugostiteljskih objekata se izdaje na

minimalni period od jednog mjeseca do 5 godina, kako je to propisano članom 23. stavom 2. Odluke. Posebno je ukazano na odredbu stava 6. člana 23. Odluke, kojom je propisano da se privremeno zauzimanje javne površine ne može izvršiti bez pribavljanja odobrenja od organa uprave nadležnog za komunalne poslove, koje podnosilac zahtjeva preuzima nakon što dostavi dokaz o uplati naknade za privremeno zauzimanje javne površine, a u slučaju kada se postavljaju montažno-demontažni objekti, za koje je potrebno pribaviti lokacijske uslove ili građevinsku dozvolu, prije dobijanja lokacijskih uslova, ili pravosnažnog rješenja za izdavanje građevinske dozvole i uplate naknade.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužiteljica osporava njenu zakonitost iz razloga propisanih u odredbi člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). U zahtjevu navodi, kao i u žalbi i tužbi, da je dobila sva neophodna odobrenja nadležnih organa za postavljanje spornih stubića i to odobrenje Ministarstva ..., jer je pribavila lokacijske uslove od 6.5.2019. godine, u kojima su sadržani i urbanističko-tehnički uslovi. Nižestepeni sud je propustio da cijeni da je tužiteljica ta odobrenja pribavila i da je stubiće postavila na način kako je to određeno u urbanističko-tehničkim uslovima. Ističe da je i Komisija za postavljanje bašte dala pozitivan izvještaj za postavljanje predmetne bašte, bez primjedbi, a stubići su bili već postavljeni. Tužiteljica je vodila računa o bezbjednosti korisnika ljetne bašte, pa zbog svega predlaže da se pobijana presuda preinači, osporeni akt poništi, ili eventualno presuda ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje, uz naknadu troškova podnesenog zahtjeva po punomoćniku.

U odgovoru na zahtjev tuženi navodi da je nesporno da je tužiteljica u momentu komunalno-inspekcijskog nadzora posjedovala lokacijske uslove broj: ... od 6.5.2019. godine, izdate od strane nadležnog ministarstva, čiji sastavni dio su i urbanističko-tehnički uslovi za postavljanje bašte otvorenog tipa i privremenog karaktera, ali nije posjedovala odobrenje za zauzimanje javne površine, kako je to propisano članom 20. stav 2. Odluke. Nadalje citira sadržaj člana 19. stav 1. tačka a) i stava 2., te člana 22. stav 1. i 23. stav 6. Odluke, s čim u vezi navodi da tužiteljica neosnovano tvrdi da u osporenim aktima nije pravilno utvrđeno činjenično stanje. Još navodi da je tužiteljica, naknadno pribavila neophodno odobrenje za zauzimanje javne površine. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Pravilno je nižestepeni sud cijenio tužbene prigovore neosnovanim, jer tužiteljica nije pribavila odobrenje za zauzimanje javne površine u momentu inspekcijskog nadzora, stoga su neosnovani i njeni prigovori u zahtjevu. Tuženi i nižestepeni sud nisu zanemarili činjenicu da je tužiteljica pribavila lokacijske uslove od 6.5.2019. godine, u kojima su sadržani i urbanističko-tehnički uslovi Ministarstva ..., ali su to neophodni uslovi za dobijanja odobrenja za zauzimanje javne površine, kako je to propisano članom 20. stav 2. Odluke. O svim tužbenim prigovorima u pobijanoj presudu su dati valjani razlozi, koje u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Zbog navedenog, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stava 2. ZUS, zbog čega je zahtjev odbijen, na osnovu člana 40. stava 1. istog propisa.

Odbijanje zahtjeva za naknadu troškova spora iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49. a) ZUS, kojom je propisano da stranka koja izgubi spor je dužna da protivnoj stranci nadoknadi troškove spora. Kako je zahtjev tužiteljice odbijen, to nije bilo osnova da joj se odrede troškovi koje je povodom istog imala.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić